

עטרת שלום

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת כי תשא – פרה

בס"ד, עי"ק פרשת כי תשא
י"ט אדר תשע"ג – שנה ד' גליון קנ"ח

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ש

הרה"ג מוצי"ש ר"ת	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
6:55	6:14	5:01	6:52	6:16
7:01	6:29	5:17	6:59	6:27
5:01	6:14	5:01	6:52	6:16
7:01	6:29	5:17	6:59	6:27

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו להוי"ה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם. זה יתנו כל העבר על הפקדים מן הצית השקל וגו' (ל יב-יג).

אבל באמת שמו עצמו הוקשה לו, ששמו כולל כל מיני רע גם כן זה היה תמוה לו, שהיחוד האמיתי הוא השכינה, ואיך כוללת שני הפכיים בנושא אחד, טוב ורע, שהם שני הפכיים והוא היחוד, וכן גם כן שמו משה גם כן כולל הכל ואיך נעשה היחוד על ידו. אבל באמת אתי שפיר כי הרע הוא כסא אל הטוב, כמו 'ופרעה הקריב' (שמות יד י) הקריב לבם של ישראל לאביהם שבשמים (שמו"ר כא ה), או על ידי שרואה מעשה הרשעים יש לו הנאה שהוא צדיק, ויש לו הנאה ותענוג, ונעשה זה בכל העולמות שבא התענוג על ידי הרע, וכמעט שעל ידי זה יש לרע עלייה גם כן, רק כשעולה משם יתפרדו כל פועלי און. והוא שכשאמר 'משה' פעם א' לא אמר הנני. שהיה תמוה לו איך נעשה יחוד, כי כשנגלה בסנה מדרגה תחתונה, נפתחו כל מקורות עליונות עד למטה, ומה טעם 'לא יבער הסנה' שיכלו ויתבערו הרע שהוא הסנה, עד שאמר לו פעם ב' 'משה' שנעשה על ידי זה ייחוד, וחיבור וקישור, מדרגה תחתונה בעליונה כו' אז אמר 'הנני' ודפח"ח.

וזדו המעם שנתקשה משה רבינו במחצית השקל, כי האיך יהיה מדבר גשמי שמעורב בה טוב ורע כזה יחוד עליון ונורא, ולכן הראה למשה מטבע של אש, להורות שבכל דבר גשמי יש שם ניצוץ קדוש, וכשנעלהו נעשה היחוד הקדוש, והשאר נעשה כסא לקדושה והבן. (נאמרו רעוא דרעיון תש"ע לפ"ק)

ע"י קיום המצוות הנקראת פקודים כמ"ש (תהלים יט ט) 'פקודי הוי"ה ישרים משמחי לב', וכמו שביארנו שע"י המצוות נעשה היחוד השלם, ונתנו איש כפר נפשו להוי"ה' שזה רק אם יעשה המצוות במסירות נפש באמת לאל אמת.

ואז ילא יהיה בהם נגף בפקד אתם' נגף מלשון חסרון, היינו שע"י השני הצאי שקלים נעשה שקל אחד שלם, שנעשה היחוד השלם, בלי שום חסרון.

ועפ"י נבין מאמרם ז"ל (זוה"ק ח"ב קנו: ירושלמי שקלים פ"א ה"ד) שאמרו כמין מטבע של אש הראה לו הקדוש ברוך הוא למשה מתחת כסא הכבוד, ואמר לו כזה יתנו, לפי שנתקשה משה ולא ידע ציור מחצית השקל עד שהראה לו הקדוש ברוך הוא מטבע של אש. ולכאורה מנדע בעי מה ראה על ככה להתקשה כזה יותר מכל.

אלא שזה מבואר מורן קוה"ק הבעש"ט הקדוש זי"ע מובא בספה"ק בן פורת יוסף (בעש"ט עה"ת שמות ט) וז"ל: שמעתי בשם מורי, 'ירא ה' כי סר לראות' (שמות ג ד) כי היה משה רבינו ירא שמא הוא קליפה, עד שאמר 'משה משה' אז אמר 'הנני', והענין כי משה שמו כולל כל העולמות, ולכך שמו הוקשה לו, והענין כמו שהשכינה כוללת כל העולמות דומם וצומח וכל הנבראים טובים ורעים, כך אות מ' מן משה הרומז למלכות כולל כל הענינים גם כן, ואת ש' כולל כל הרוחות, ואת ה' הנשמות, ולכך שמו הוקשה לו, ודרשו חכמינו ז"ל (בוהר תרומה דקנ"ז ע"ב ברע"מ) מ'נורה ש'קלים ה'חודש ר"ת משה וכו'.

כבר עמדו המפרשים, טעם למה ציווה ה' שיתנו רק מחצית השקל ולא שקל שלם. והנראה לומר, שרש"י פירש בפרשת תרומה (כה ב) וז"ל: 'תקחו את תרומתי' אמרו רבותינו, ג' תרומות אמורות כאן, א' תרומת בקע לגלגלת שנעשו מהם האדנים כמו שמפורש באלה פקודי. ואחת תרומת המזבח בקע לגלגלת לקופות לקנות מהן קרבנות צבור. ואחת תרומת המזבח נדבת כל אחד ואחד. יוצא ששני הצאי שקלים נתנו אחד לקרבנות ואחד לאדנים.

והביאור בזה, שהרי לפני כל מצוה אנו אומרים לשם יחוד קודשא ב"ה ושכינתיה, היינו כי ברוב המצוות מקיימים רק ע"י דבר גשמי, והוא כדי לעלות משם את הניצוץ של השכינה שנפלו שם, ועי"ז נעשה היחוד של קוב"ה ושכינתיה.

וזדו הענין של נתינת שני הצאי שקלים האחד הוא לקרבנות שהוא מרמז לקודשא ב"ה בחינת ז"א, והשניה הוא לאדנים שיש בו אותיות שם אדנ"י כמו שמבואר בלקו"ת כאן, שהוא מרמז לשכינתיה. היינו שע"י שני הצאי שקלים נעשה היחוד קודשא ב"ה ושכינתיה.

וכן נעשה בשעת הקרבת הקרבנות שהוא בחינת ז"א כדאמרן, והמזבח הוא בחינת מלכות, שנעשה בשעת הקרבה היחוד השלם, וכמו שאיתא בתיקו"ז (קו:): וז"ל: קרבן קריבו דאתוון, דמתקרבין י' עם ה' ו' עם ה', ובגין דא קרבן להוי"ה.

וזבזה נבוא לפרש הכתובים, 'כי תשא את ראש' היינו האיך תוכל לעלות את ניצוצי השכינה הנקראת ראש, 'לפקדיהם'

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

פרה אדומה

ענין פרה אדומה שלא עמד עליו
שלמה המלך ע"ה

וזה הוא פרה אדומה, ראצטבע בגוון אדום, להלעיט לעשו מן האדם האדם הזה (בראשית כה ל). ולא יכול משה ושלמה לעמוד עליה, איך להשמר מן טעות ורמאות שלה קליפת נוגה, וזה הטעה את משה לגייר את ערב רב, אשר היה חטא גדול, אשר נאמר עליו (דברים לא יח) 'כי פנה אל אלהים אחרים' ערב רב, כמבואר בליקוטי תורה (פרשת וילך), וזה גרם לנו כל הגלות והצרות. והטעה את שלמה בחלקות שפתיו ליקח אלף נשים, והטו את לבבו הקדוש (מ"א יא ד). ואנן מה נענה לבקש רחמים מבעל הרחמים להניצל מקליפה דקה זאת.

(זהר ח' ח"ה דף קפג. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרא)

את השם יתברך במסירות נפש, כמו שהביא בצעמל קמן מרבינו התנא אלוקי הקדוש רשכבה"ג מרן רבי אלימלך מליזענסק זי"ע"א, שבשעה שאדם קורא שמע צריך להיות מסירות נפש שיראה אש הגדולה לפניו. ואם האדם בא למדרגה כזאת לבטול עצמו לגמרי, היינו שלא להיות אדם חי, אז אפשר לו לבוא למדרגה כזאת. וזה מרמז הפסוק הקדוש זיאמור לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם זחי' שא"א לבוא ולראות ולהשיג את הבורא עולם אם הוא בבחינת זחי', רק צריך להפקיר את עצמו במסירות נפש, אז יוכל לבוא למדרגה כזאת. יה"ר שנעבוד את הבורא עולם בשלימות בקדושה ובטהרה במסירות נפש אכירה"ר.

(מעשה שלום/ מרבינו שלום מקאמרא)

ויתנצלו בני ישראל את עידים מיהר חזרב (לג.ו).
עין ליקוטי תורה פרשת כי תשא, שסוד עדיים שניתנו להם כשאמרו נעשה ונשמע, הם היו שמות מפורשים, שבכחם לוקחין החיות מן הקליפות וממית אותם, ובוה ישראל קדושים חיים, וכשחטאו בעגל אותן שעבדו עבודה זרה ממש נסתלק מהם העדי, כי נעשו רע גמור כופרים בכל התורה, ואחו בהם המות והרע ולא נשאר בהם דבר טוב, והם הצדיקים שהיה עליהם העדי והשמות, שבכחם מסלקין החיות מן הרע גמור ומן הקליפות, באלו עדיים ושמות סלקו החיות והרגו הרעים גמורים שעבדו ע"ז, כמו שהרג משה למצרי בשם המפורש.

(היכל הברכה/ דברים דף לו. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרא)

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

לא תבשל גדי בחלב אמו (כז).

מיכלא דאתחבר כחדא בשר בחלב (וזה"ק ח"ב קכה:), אפילו לא נתבשלו ביחד בקדירה, או אפילו לא אכל אותם כאחד, אלא אכל אותם בתוך שעה אחת. או אפי' שהה בין זה לזה, אבל אכל אותם בסעודה אחת ולא סילק ולא בירך בנתיים.

והענין. דהתורה נקט אכילה בלשון בישול, לכך מצאו חכמים (חולין קג:) וגזרו שלא יהיה נאכל כאחד, שיתבשלו ביחד באצטמומא, ויהיה האדם ניזון משניהם כאחד, ומצינו בחמץ שאסרה תורה לאכול חמץ שש שעות קודם זמן הפסח, שאם יאכל עד הלילה, יהיה כריסו מלא חמץ ויעבור על כל בל יראה, וגם יהיה כאוכל חמץ שניזון ממנו בפסח, והוא טמון בעין בכריסו, לכך בעי התורה שיתעכל החמץ קודם הפסח, והוא שש שעות שיעור עיכול ללחם, וכן לכל דברים הקשים קצת.

וכן בבשר וחלב אסרו חכמים שלא יהיה ניזון מהם ביחד בבישול שמתבשלין בכריסו, ושיעור עיכול פירות ויין ודברים קלים הוא שעה אחת, וענין גבינה לפי ערכה כך הוא עיכול שלה, יש שעה או שתיים עד שש, וכן בשר לא יתעכל עד שש, אבל חלב וחמאה מתעכלין בשעה מועטת. ויש מי שמחמירין (חולין קה. ובספ"ק מעמי המצוות משפטים) עד מעת לעת, שאז מתעכל ונעשה פרוש בעלמא, ועל דרך זה תלך לבטח להיות מן המחמירין ולא יארע לך שום רע, רק טוב כל ימי חייך.

(זהר ח' ח"ג דף קפז. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרא)

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו זי"ע

ויעבר הוי"ה ו על פניו (לד.)

ויעבר חסר ואו בכל קריא. הוי"ה במרכא. עם פסקי. והביאר זיעבר מספר ע"ב רי"ו, ויעב"ד הוי"ה שד"י במספרו כידוע (פע"ח שער הסליחות פ"א). ועל ידי השמות אלו או המלכות על פניו מאירה עד שאינו יכול להסתכל בה, בסוד אדם לא יכול להסתכל בפני חוה (בבא בתרא נח.). וזהו מרמז הפסקי, כי על ידי ויעב"ד הוי"ה שד"י או על פניו, והוא טפל אליה, והיא גדלה ומאירה על פניו יותר ממנו, עיין פע"ח (שם פ"ג) ותבין דמלת על פניו לא קאי על משה, ולא על הוי"ה קדים ליה, אלא ענין בפני עצמו, אחר זיעבר ח' נעשה ענין על פניו שהמלכות רחל וכן לאה על פניו מאירין יותר ממנו בכיכול.

(היכל הברכה דף קעז. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרא)

כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו להוי"ה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם (ל יב)

ר"ל כשיבא בר ישראל למוחין הגדלות שאז הוא נשיאות ראש שלו, והוא לפקודיהם שהם שני יצרים יצר טוב ויצר הרע, ונשיאות ראש ההוא בעת שיש לו עזר מהש"ת, שגובר יצר טוב שלו במדות טובות מעשים טובים מתוך תורה ועבודה, אל יחשוב האיש הזה שכבר הוא נגמר בכל עבודת הבורא ב"ה, ויצר הרע שלו לא יתגבר עוד על יצר טוב, לזה כתיב ונתנו שהוא אותיות בחזרה ג"כ ונתנו, כלומר אעפ"כ ונתנו בחזרה, כאלו היום התחלת לעבוד את הבורא ב"ה איש כופר נפשו במסירת נפש בכל עבודת הבורא ב"ה דייקא להו"ה, והוא בפקוד אתה אותם לידע מי הוא היצר טוב ומי הוא היצר הרע.

כי לפעמים בא היצר הרע במצות שלו, שמצוה לנקום על חבירו שפוגם בכבודך, וכן מצוה ליקח ממנו פרנסתו, וכיוצא בו הרבה מצות יש לו מגושמים, שהם עבירות גדולות הבא ממדות רעות וכן היצר טוב לפעמים בא בעבירה, כדאמרו רז"ל (הריות י:) גדולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה, כלומר כשבא לבר ישראל איזה עבירה קלה, שבוה יכול להציל עצמו ממצות של יצר הרע, שכולם אינם לשמה דקב"ה אלא להיפך רצונו של הש"ת, וזהו הפקידה שצריך בר ישראל לפקוד הב' יצרים, מי הוא בכיור יצר טוב ומי הוא בכיור יצר הרע, שעל זה אמר הכתוב הקדוש ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם, ר"ל שלא יבא לידי עבירה ע"י פתיות היצר הרע יבא ח"ו לידי עבירה ואל תמעה בהם, אלא דייקא שתחקור לידע בכיור מי הוא זה ואיזה הוא בפקוד אותם.

(בן בית"ה ח"א דף ע. מרבינו אליעזר צני מקאמרא)

אף את שבתתי תשמרו (לא יג)

שבתתי חסר ואו. כי תלת בחינות של שבת עיין בוזהר בהקדמה, וכולם הם שבת אחת זינוחו במ', ודלא כמטעין לומר במנחה של שבת שבתות קדשך, אלא צריכין לומר שבת קדשך וינוחו במ', וכך הוא ג"כ בסידור הגאון הקדוש מה"ר זלמן בעל התניא.

(היכל הברכה/ דף ע"ה. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרא)

ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני הקדש וחי' (לג.ב)

אפשר לומר בדרך רמז, עפ"י מה שאיתא בספרים הקדושים, שאם אדם רוצה לראות ולהשיג פני השכינה הקדושה, צריך לבוא מקודם לבחינת ביטול ותואר של חי, זאת אומרת שצריך לעבוד

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרינא זי"ע

הכנה לתפילה. סימן מח

נשמה של זרע ישראל אינו מדבר שם דברי צרכי הגוף המטונף ולא דברים בטלים:^א

ה. קודם התפלה [ה]עיקר [הוא] להשפיל עצמו בלב ונפש שיהיה אין ואפס בעיני עצמו, בטל ומבוטל כעפרא דארעא^א, ויכלול עצמו עם כל ישראל באהבה עזה^א. וישתף נפשו באין וביטול באמת עם כל נפש כל חי שיש בדומם צומח חי מדבר^א. וכל דבריו יהיה במשקל לרוח^א, ולא ילך למעלה ממדריגתו הרבה^א, ויהיה מתוק וערב לאהבת כל ישראל:

ג. צריך להיות מעשרה ראשונים לבית הכנסת, מאותן המתפללים על כל פנים כל מלה ומלה בפה בלבד, אבל המדברים סרה בבית הכנסת אינם בכלל זה^א:

ד. אסור לדבר בבית הכנסת אפילו דבור אחד לבטלה, בין בשעת תפלה ובין אחר התפלה ורשע מיקרי, אפילו בדברי מוסר ויראת שמים מן הראוי שלא ידבר^א, אבל בגלות שאנחנו הרוב מתפללים בבית המדרש, אף שקדושת בית המדרש גדול הותנה עליהם מתחלה שיהיה בית רבנן לעשות בו צרכיו כמו בבית שלו, אפילו הכי מי שיש לו

~~~~ מסגרת השלחן ~~~~

א. איתא בגמ' (ברכות מז:): – אמר רבי יהושע בן לוי, לעולם ישכים אדם לבית הכנסת כדי שיזכה וימנה עם עשרה הראשונים, שאפילו מאה באים אחריו קבל עליו שכר כולם, שכר כולם סלקא דעתך, אלא אימא נותנין לו שכר כנגד כולם. וביאר המהרש"א (שם) – דכל בי עשרה שכינתא שריא, והם עשרה הראשונים שהביאו השכינה לבה"כ, והבאים אח"כ אינן עושין כלום בזה, רק מה שמתפללין עם העשרה שהביאו השכינה לשם. והובא להלכה בשו"ע (סימן צ ס"ד). וע"ע לקמן (סימן צ ס"ו).

ואיתא בזהר (פקודי רנ.) – ואלין קיימי לאסתכלא, כל אינון דמצאלאן צלותייהו, דמקדמי לבי כנישתא, ואתמנון מאינון עשרה קדמאי, כדון סלקין וכתבין לון לעילא, בגין דאלין אקרון חברים לגבייהו, הדא הוא דכתיב (שה"ש ח יג) חברים מקשיבים לקולך השמיעני. וכתב רבינו בזהר חי (שם) – ואינון דהוו מעשרה קדמאה נקשרין באור ושוורש י' דחיה, עצמות החיה, ומשם נוטלין שכר כנגד כולם, כי הוא כולל כל המתפשטין.

וכן בפע"ח (שער עולם העשיה פ"א) כתב – צריך שיהיה מן הי' ראשונים של בה"כ, ושם ישאר להתפלל תפלתו, ואם אחר שיהיה מ' הראשונים יוצא והולך לו, אפילו שהולך להתפלל בבה"כ אחרת, הרי זה לא הועיל כלום במה שעשה. וכ"ה בשעה"כ (ענין בית הכנסת) – הא דאמרינן מצוה על האדם להיות מעשרה ראשונים בבה"כ, צריך שאחר שיבא לבה"כ אחד מעשרה ראשונים, לא יצא משם עד שישלים תפילתו שם, לא כאותם הנוהגים להיות מעשרה ראשונים בבה"כ זה ואח"כ חוזרים והולכים להתפלל בבה"כ אחרת שלא היו שם מעשרה ראשונים, טעות הוא בידם ולא תחשב למצוה כלל. מובא במג"א (סימן צ סק"ח) ע"ש.

ו. ע"ע בשוה"ט לקמן (סימן צ ס"ב, וסימן צג ס"א).

ז. מלשון הכתוב באיוב (כח כה) – לעשות לרוח משקל. ואיתא במדרש (במדב"ר כא ב) – 'לעשות לרוח משקל' לרוחו של כל בריה ובריה. ובתנחומא (ויקרא א) – 'לעשות לרוח משקל' שכל דבור ודבור שיוצא מפי הקב"ה הכל במשקל. ועוד כתב רבינו בעשירית האיפה (פ' צו דף נא.) – יסוד הרוח. לעורר דברים בטלים, וחונף, ושקרים, וליצנות, ולשון הרע, ולגלות שבחיו לבריות, לפאר עצמו במה שאין בו. וכל דבורים רעים באיסוד הרוח, רוח ממללא (תרגום בראשית ב ז). והיפך לקדושה, ליתן 'לרוח משקל' (איוב כח כה) לשקול כל דבריו בהשכל, אפילו מה שהוא הכרחי לדבר, ע"ש עוד.

ח. כדאיתא באוצר החיים (מצוה שפט, במדבר קכ). וכל המתגאה לעלות יותר ממדריגתו וממאס מדריגה שלו שעומד בו נופל למטה, אף בקטנות גמור צריך לעבוד כפי הבחינה שעומד שם, ולשתף נפשו עם כל ישראל באמת שהוא נמוך ופחות שבכלם, ומאן דאיהו זעיר הוא רב (זח"א קכב:) ויתעלה למעלה.

ב. כ"כ בפע"ח (שער עולם העשיה פ"א) – גם ראיתי למורי זלה"ה שלא היה מדבר בבה"כ אפילו אחר זמן תפלה בשאר היום, וכמעט אפילו בדבר מוסר ויראת שמים לא היה משיב תשובה, עד שיצא מבה"כ, כדי שלא ימשך בדברי חול. וכ"ה בשעה"כ (ענין בית הכנסת). מובא במג"א (סימן קנא סק"ג).

ג. עיין בשוה"ט לקמן (סימן קנא ס"א) מה שהאריך רבינו בזה, ושם יבואר.

ד. כתב רבינו בהיכל הברכה (שמות רעו:): – הזהיר אותנו רבינו הקדוש מוהר"י מלובלין, להשפיל את עצמו ולעשות תשובה קודם כל תורה ותפלה. כמו ששמע ממנו תלמיד אחד שאחר חצות קודם לימודו אמר: ריבוננו של עולם, אפשר אני מן אותן

ו. עיין בשוה"ט לקמן (סימן קנא ס"א) מה שהאריך רבינו בזה, ושם יבואר.

ז. כתב רבינו בהיכל הברכה (שמות רעו:): – הזהיר אותנו רבינו הקדוש מוהר"י מלובלין, להשפיל את עצמו ולעשות תשובה קודם כל תורה ותפלה. כמו ששמע ממנו תלמיד אחד שאחר חצות קודם לימודו אמר: ריבוננו של עולם, אפשר אני מן אותן

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו זי"ע

כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם (ל יב)

ועפ"ז פירש רבינו הגה"ק מרן רבי אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א, את הפסוק 'מומור לדוד ה' רועי לא אחסר' (כג א), וז"ל: נמצא לפי זה, שרבנו רבי אלימלך היה יכול לומר כן, מכש"כ ק"ו בנו של ק"ו בדורות שאחריו, מסתמא יש ברועי ישראל כמה עבירות שלא עשו תשובה גמורה ושלומה, לזה חסר לישראל כמה ישועות, וכל זה הוא כשישראל הוא רועה לישראל, כי אין צדיק בארץ אשר יעשה רק טוב ולא יחטא כלל (עפ"י קהלת ז ב), לזה חסר לאיזה ישראל איזה ישועות. אבל כשהקב"ה הוא רועה לישראל ע"י הצדיק והוא משגיח תמיד עלינו, אז בודאי בלי ספק לא יחסר לנו שום דבר בעולם. לזה אמר דוד המע"ה 'מומור לדוד ה' רועי' או בוודאי 'לא אחסר' והבן, עכ"ל.

עבירה אחת או מכריע את כל העולם לכף חוב. זהו המעם שנוסעים אצלי כמה אלפים ישראל עבור ישועתם, לפי שאלימלך עשה כמה עבירות והכריע את כל העולם לכף חוב, עבור זה חסר להם, לזה מזונות, ולזה בנים, ולזה חיים רפואה, כי אם הייתי עושה רק מצות השם יתברך בלי שום עבירות, אז הכרעתי לכל ישראל לכף זכות, ולא היה חסר להם שום דבר, אבל עתה ע"י עבירות שעשיתי, היה הכרעה לישראל לכף חוב לזה חסר להם כל בקשתם הנ"ל, לזה באים אצלי אלו ישראל שחסר להם, ואומרים אלימלך התפלל להשם יתברך שיהיה אצלנו ישועות אלו, כי אתה מחוייב בדבר לעשות תשובה, כי אם היית צדיק גמור, לא היה חסר לנו שום דבר, לפי שהכרעת אותנו לכף חוב ע"י עבירות שלך, לזה באנו אצלך להחזיר לנו מה שנחסר לנו ע"כ ודפח"ח.

כתב הגה"ק מרן רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא זיע"א, בספרו הקדוש נוצר חסד (אבות פ"ה מ"ב) שמעתי אני השפל, משם רבינו אלימלך [מליזענסק] שאמר, מה שכל העולם צועקים לפניו, זה מבקש שיחיה בנו, וזה צועק לפניו על הפרנסה, וזה על החיים, ואמר. על ידי שחטאתי והכרעתי את העולם לכף חובה, צועקים לפני תן לי בניי חיי ומוזני שנלקח ממני עבורך. ודברים אלו בוערים כלפידים.

וכן כתב הגה"ק מרן רבי אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א, בספרו הקדוש בן ביתי על התהילים (כג א). וז"ל: שפעם אחת אמר הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק וזה"ה לתלמידיו הקדושים, ידעתם למה נוסעים לאלימלך כמה אלפים ישראל להושיע אותם מכל צרתם, לפי שאמרו חכמו"ל (קידושין מ:) עשה מצוה אחת או מכריע את כל העולם לכף זכות, ואם עושה

בעזהשי"ת ערש"ק פרשת כי תשא - פרה תשע"ג

רון שיר ושבת, ארנן למלך מלכי המלכים, נוראותיו אשיחה, עוזו אספרה, תוקף תהילות תפארתו, על כל החסד אשר עשה עמדי, ועתיד לעשות עמי ועם כל בני ביתי, ובפרט על הולדת בני שיחי' למזל טוב.

ובכן אבוא בזה ואקרא בקריאה של חיבה, לאחי ורעי חבירי וידידי הי"ו עמו"ש, כלל אנ"ש החוסים בצל הקודש, מתפללי ובאי בית מדרשינו, וחכמי ורבני הכולל, לטוש איתי משוש בשמחת

השלום זכר

שתתקיים א"ה בליל שבת קודש פרשת כי תשא - פרה

בהיכל בית המדרש דב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ובעזהשי"ת אכניסו

בבריתו של אברהם אבינו ע"ה

ביום ראשון כ"א לחודש אדר פרשת ויקהל פקודי - החודש

בהיכל בית המדרש בשעה 1:00 בעהרים בדיוק.

ידיכם דושה"ט המחכה לבואכם

חיים יעקב סאפרין

בן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

חתן הרה"צ רבי בנימין לייפער שליט"א

שמחו בה' וגילו צדיקים

קול צהלה ורינה שפתינו תרננה,

ברכת מזלא טבא וגדיא יאה,

נשיג קדם מעלת עטרת ראשינו ונזר תפארתינו,

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לרגל השמחה השרויה במעון קודשו

בהולדת הנכד לאיו"ט

בן לבנו הרה"ג חיים יעקב סאפרין שליט"א

חתן הרה"צ רבי בנימין לייפער שליט"א

יה"ר שיזכה מרן רבינו לרזות ממנו ומכל יוצ"ח, מתוך שמחה והרחבת הדעת, מלוא חפניים נחת דקדושה, על דרך ישראל טבא אבותינו רבותינו הקדושים, לאורך ימים ושנות חיים.

ויזכו אביו ואמו להכניסו בבריתו של אאע"ה בעיתו ובזמנו, לגדלו להנכו ולהכמו לתורה ולחופה ולמעשים טובים, מתוך עושר ואושר וכט"ס, אמן.

הנהלת המוסדות

בתקלי אכיליו:

052-7643092

מבצע חובה בכל בית חומש היכל הברכה קאמרנא במחיר 150 ש"ח כולל משלוח הבטחת המחבר - מובטחני כל מי שיהיה לו החומש שלנו בביתו יהיה ניצל מכל דבר רע ומכל פגע רע ומחליים ומחוסר, ויהיה ביתו מלא ברכות ה' וכל טוב, הצלחה ועושר וחיים לו ולבניו בלי ספק.